29/04/2020

“Η φωνή της συνείδησης”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Διαβάστε το μήνυμα της Κυριακής με τίτλο “Η φωνή της συνείδησης” που δημοσίευσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής για την Κυριακή των Μυροφόρων, που είναι δεύτερη Κυριακή μετά την Ανάσταση:

Ἄπειρες εἶναι οἱ στιγμές τῆς ζωῆς μας κατά τίς ὁποῖες βρισκόμαστε σέ ἀμφιβολία γιά τό τί πρέπει νά κάνουμε. Ἄν καί ξέρουμε ποιό εἶναι τό σωστό, ἄν καί αἰσθανόμαστε ποιό εἶναι τό ἠθικά ἐπιβεβλημένο, ἄν καί συνειδητοποιοῦμε τί περιμένει ἀπό ἐμᾶς ὁ Ἅγιος Θεός, παρά ταῦτα πράττουμε κάτι τελείως διαφορετικό, ἄν ὄχι καί ἀντίθετο, ἤ στεκόμαστε ἀναποφάσιστοι, μόνο καί μόνο ἐπειδή συνυπολογίζουμε τίς ἀντιδράσεις τῶν ἀνθρώπων, τό προσωπικό μας συμφέρον ἤ τυχόν πιέσεις πού ποικιλοτρόπως μᾶς ἀσκοῦνται. Ἄν μάλιστα ἡ ὅποια ἀπόφαση μας ἔχει καί προσωπικό κόστος, πρώτιστα αὐτό δείχνει νά ἐπηρεάζει τήν ἀπόφασή μας καί ὄχι τό θεῖο θέλημα ἤ, ἔστω, ἡ ἠθική τάξη.

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή μέσα στούς πολλούς χαρακτῆρες πού προβάλλει, ἀναδεικνύει τήν μορφή τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἀριμαθαίας. Τόν προσδιορίζει κατ' ἀρχήν ὡς «εὐσχήμονα βουλευτή». Ὁ χαρακτηρισμός τοῦ εὐσχήμονος παραπέμπει στόν χρηστό καί κόσμιο τρόπο συμπεριφορᾶς, ἡ ἰδιότητα τοῦ βουλευτῆ παραπέμπει στό μέλος τοῦ Συνεδρίου, τοῦ ἀνώτατου ὀργάνου διοικήσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλά καί τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ἐπιφανές μέλος τῆς ἰουδαϊκῆς κοινωνίας, καί μάλιστα σεβαστό καί καθολικά ἀποδεκτό ἀπό ὅλους.

Καί αὐτός ὁ ἐπιφανής, ὁ πλούσιος, ὁ δυνατός, τήν κρίσιμη ὥρα νοιάζεται γιά κάποιον φαινομενικά ἀδύναμο. «Τολμήσας εἰσῆλθε πρός Πιλάτον καί ἠτήσατο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ».

Ἔδυε ὁ ἥλιος καί ἀποτελοῦσε μεγάλη προσβολή κατά τά ἰουδαϊκά ἔθιμα νά μείνει κρεμασμένο καί ἄταφο νεκρό σῶμα κατά τή νύκτα. Κανείς ὅμως δέν διακινδύνευε νά ζητήσει τό σῶμα αὐτοῦ πού μέ τόση μανία οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραήλ καί οἱ ἀκόλουθοί τους ὁδήγησαν στόν ἀτιμωτικό θάνατο τοῦ Σταυροῦ. Γι' αὐτό καί τονίζεται ὅτι ὁ Ἰωσήφ τόλμησε. Ἄν καί μέλος τοῦ Συνεδρίου, ἄν καί πλούσιος, ἄν καί ἐπιφανής, δέν λογαριάζει τίποτε, οὔτε κάμπτεται ἀπό τόν φόβο τῆς ἐκδικητικότητας τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι καί τό ἀξίωμα του μποροῦσαν νά τοῦ ἀποστερήσουν καί τήν περιουσία του νά δημεύσουν, ἀλλά καί νά τόν δυσφημήσουν μποροῦσαν σέ κοινωνία πού μεθόδευε ἀποκλεισμούς καί περιθωριοποιήσεις. Παρ' ὅλ' αὐτά τόλμησε. Ἔκανε ὅτι τοῦ ὑπαγόρευε ἡ φωνή τῆς συνείδησής του, ἀσχέτως προσωπικοῦ κόστους.

Ὁ Ἰωσήφ τολμᾶ, ἀψηφώντας γιά τά ὅσα θά μποροῦσε νά εἶχε χάσει, ὁδηγεῖται στό καθῆκον μέ μόνο του ὅπλο τήν ὑπακοή στή συνείδηση του. Τελικά ὁ Ἅγιος Θεός εὐλογεῖ αὐτόν πού ἀποφάσισε κατά τό θεῖο θέλημα, διαφημίζοντας τον στήν αἰωνιότητα, ὅπου κηρύσσεται τό Εὐαγγέλιο.